



Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1040

19.02.2023 (134)

Enciclopedia - Michael Kühnen

32 - MIȘCAREA FEMEILOR

Deoarece Partidul Național-Socialist (vezi Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani) este organizat ca o asociație de bărbați, dar național-socialismul, ca viziune mondială, se adresează tuturor tovarășilor din popor - bărbați și femei - pentru a-i umple de voință politică pentru conservarea și dezvoltarea speciei, este necesar ca femeile național-socialiste să fie organizate într-o mișcare feminină național-socialistă autonomă.

Această dublă organizare a național-socialismului, ca asociație a bărbaților și ca mișcare a femeilor, corespunde naturii biologice diferite a sexelor și principiului național-socialist conform căruia fiecare, în funcție de natura sa, de dispozițiile, capacitățile și înclinațiile sale, ar trebui, în măsura posibilităților sale, să își îndeplinească sarcina în Volksgemeinschaft.

Mișcarea feminină național-socialistă este autonomă: **femeile conduc femeile.**

Munca organizațională corespunde naturii și eticii feminine, ceea ce le permite femeilor să își ocupe locul care li se cuvine în comunitatea națională. În același timp, mișcarea de femei face parte din mișcarea național-socialistă, liderul ei este un membru egal al conducerii partidului, iar linia generală a luptei politice se aplică în egală măsură partidului și mișcării de femei. Mișcarea național-socialistă a femeilor câștigă mai întâi femeile național-socialiste și, în cele din urmă, toate femeile din comunitatea națională pentru o viață conformă cu natura și cu etica național-socialistă a idealismului valoric în forma sa feminină ca principiu al maternității.

În național-socialismul istoric german, mai întâi Ordinul femeilor național-socialiste, apoi Societatea femeilor național-socialiste au format mișcarea femeilor național-socialiste, care a fost, la vremea sa, cea mai mare, cea mai puternică și cea mai de succes mișcare feminină din lume.

În cadrul național-socialismului noii generații, de la începutul anilor 1984/94



JdF, Frontul Femeilor Germane formează mișcarea femeilor național-socialiste. DFF este o organizație de front a Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front.

33 - LIBERTATEA

Național-socialismul se consideră o mișcare pentru libertate și, prin urmare, luptă pentru eliberarea omului arian (a se vedea arian) printr-o revoluție cu scopul de a construi Noua Ordine.

Eliberarea devine posibilă din punct de vedere politic doar prin:

o organizație ca purtător al voinței politice și printr-o conducere de necontestat în lupta pentru libertate (vezi Führerprinzip). Acest lucru este garantat de Partidul Național-Socialist (a se vedea Partidul Național-Socialist Muncitoresc German) și de corpul său de lideri;

conștientizarea propriei servituți în rândul maselor. Aceasta este sarcina educației populare și a propagandei partidului; și

trezirea credinței în posibilitatea și fezabilitatea eliberării. Acest lucru necesită o strategie și o tactică clare în lupta pentru putere.

În Germania de astăzi, comunitatea de gândire a Frontului Nou a creat toate cele trei condiții, deschizând posibilitatea eliberării pe termen lung a poporului german și a tovarășilor săi.

Cu toate acestea, libertatea este unul dintre cei mai greșit folosiți termeni în luptele intelectuale și politice pentru viitor.

Spre deosebire de democrația de tip occidental, care, cu doctrina sa falsă a individualismului, propovăduiește un concept de libertate înțeles greșit și promovează astfel decadența, național-socialismul înțelege libertatea în primul rând ca libertate a națiunii, ca o condiție prealabilă pentru păstrarea și dezvoltarea speciei unei națiuni. Această libertate nu este doar un drept, ci și o datorie pentru fiecare cetățean în parte.

Această libertate a națiunii este o condiție prealabilă a independenței și suveranității sale. Aceasta include:

libertatea economiei naționale (a se vedea, de asemenea, autarhia și servitutea față de dobândă).

libertatea jurisprudenței popoarelor:

libertatea de apărare a poporului; și

libertatea culturii völkisch (a se vedea și Revoluția culturală).

Realizarea acestor patru libertăți creează o națiune liberă. Dar numai într-o națiune liberă pot exista oameni liberi. Într-un popor subjugat nu există libertate - doar oameni în lanțuri, chiar dacă acestea sunt cele de aur, dar pentru un popor lanțuri mortale ale materialismului, ca în părțile Germaniei dominate de capitalismul liberal. Tovarășii poporului care trăiesc aici s-au supus în mod predominant americanismului și sunt, în realitate, complet lipsiți de libertate: roboți de consum care se simt liberi doar pentru că, anesteziați de prosperitate și decadență, nu au avut niciodată un gând disident.

Democrația de tip occidental este forma de stat a materialismului. Prin urmare, libertatea și democrația sunt incompatibile între ele, atât la nivelul comunității de națiuni - deoarece democrația nu poate nici să păstreze, nici să restabilească pe termen lung libertatea reală a unei națiuni -, cât și la nivelul individului, deoarece înțeleg libertatea ca fiind doar acționarea tuturor instinctelor joase, varietatea posibilităților de consum și soluționarea tuturor valorilor și întrebărilor privind sensul vieții (a se vedea și relativismul valorilor).

În schimb, adevărata libertate a tovarășului național nu este "libertatea de la", ci "libertatea pentru". Prin urmare, național-socialismul oferă omului arian libertatea și oportunitățile sociale pentru a-și dezvolta toate înclinațiile și capacitățile, pentru a se maturiza astfel într-o personalitate și, în conformitate cu etica idealismului valorilor, pentru a-și găsi și a-și ocupa locul în Volksgemeinschaft. Tovarășul popular național-socialist folosește aceste libertăți pentru a munci pentru comunitatea națională (vezi și muncitorism), pentru a promova conservarea și dezvoltarea acesteia, pentru a tinde spre valori mai înalte și pentru a-și umple astfel viața de sens și valoare.

34 - FRANCMASONERIA

Francmasoneria, ca instrument politic de putere al revoluției iluministe, se organizează sub forma unei societăți secrete și formează asociația de bărbați care domină sistemul mondial al capitalismului liberal. Astfel, ea reprezintă un factor de putere decisiv al lumii minus dominante și este un important inamic ideologic și politic al național-socialismului.

Francmasonii ocupă în mod sistematic poziții de conducere în guvern, afaceri, cultură și mass-media, modelând atmosfera spirituală a lumii occidentale și controlând mijloacele de putere și influență la nivel mondial.

Francmasoneria este împărțită în trei grade simple, cărora le aparține masa francmasonilor, care sunt instrumente ignorante și abuzate ale superiorilor lor secreți, în timp ce toată cunoașterea și puterea Ordinului este concentrată în gradele superioare.

Scopul francmasoneriei este dominația mondială - adică: o ordine mondială liberal-capitalistă cu francmasoni în toate pozițiile cheie. Actualul său instrument de putere este în primul rând, din punct de vedere politic, imperialismul SUA și,

din punct de vedere cultural, americanismul.

Astfel, scopurile și metodele francmasoneriei sunt paralele în multe domenii cu lupta pentru dominația mondială a sionismului, pentru care scopul final al francmasoneriei reprezintă însă doar o etapă intermediară până la dominația exclusivă a iudaismului ca "popor ales".

Prin urmare, în cursul evoluției istorice, francmasoneria, care la început a refuzat în continuare să îi admită pe evrei, a intrat din ce în ce mai mult sub influența sionismului și astăzi formează practic nivelul mediu de conducere al dezvoltării puterii sioniste. Un rol cheie îl joacă Loja Bnai-Brith din New York, care admite numai evrei și care servește drept centru de conducere al francmasoneriei mondiale.

Celebrul "secret" al francmasoneriei constă în faptul că ea lucrează la propria sa cădere, deoarece, după realizarea dominației mondiale sioniste, cu dogmatismul său privind egalitatea tuturor popoarelor, va trebui să cedeze în fața dominației coercitive a unui "popor ales".

Francmasoneria, care a organizat încă Revoluția Franceză din 1709 și toate revoluțiile burgheze comparabile prin puterea și impulsul său propriu, a făcut deja posibilă Revoluția rusă din februarie 1917 în numele sionismului și a deschis astfel calea marxismului în ceea ce privește politica de putere.

Cu toate acestea, ajutorul masoneriei pentru marxism nu mai este astăzi un model mondial, deoarece acesta a scăpat în mare parte de sub controlul sionist și și-a pierdut astfel atractivitatea ca instrument al sionismului.

O luptă directă împotriva francmasoneriei este foarte dificilă din cauza caracterului său de societate secretă. Național-socialismul învinge francmasoneria din punct de vedere politic, luptând împotriva ideologiei și a instrumentelor sale politice, iar din punct de vedere organizațional, de asemenea, prin interzicerea acesteia.

Distracție sub svastică

Activismul național-socialist are și el momentele sale mai ușoare! Iată un fragment din broșura lui Gerhard Lauck "Fun Under the Swastika".

21.

Cu mult (prea mult timp în urmă) am fost numit "*nazist!*" de către persoane cărora li s-a spălat creierul pentru război în 1940. Nu a fost ușor să contrazic valul de prostie. Apoi, în 1942, m-am înrolat în CB-urile marinei ca alegere stupidă împotriva documentelor de recrutare care ar fi putut să mă facă un fund de haită. Trimis la Guadalcanal, mi-am pierdut o mână, un ochi și o mare parte din vedere la celălalt ochi. Singurul lucru permanent pe care l-am adus înapoi din război a fost o dorință arzătoare (niciodată realizată) de a mă pișa pe mormântul lui FDR.

După multe răsturnări de situație, am devenit birocrat (interviewator de plasament pentru Comisia de ocupare a forței de muncă din Texas) în 1970. Uitându-mă la un loc de muncă de acțiune pozitivă care oferea un salariu și beneficii fantastice, am scris pe foaie "NUMAI NEGRU SAU MEXICAN!".

O femeie din birou și-a dat peruca peste cap. "Nu puteți face asta, pentru că este ilegal!". Răspunsul meu că acesta era adevărul nu a folosit la nimic. Ordinul a fost rescris. Așa că, în timp ce a rămas pe biroul meu, am riscat acea slujbă frumoasă spunându-le candidaților albi: "Doamne, nu vă pot oferi decât salariul minim, pentru că nu aveți culoarea potrivită". Apoi le-am arătat-o. De două ori bărbații au explodat: "Dacă aș ști cum să-i contactez, m-aș alătura naziștilor sau KKK!". Le-am spus dacă sunt sinceri și apoi le-am strecurat cele două adrese pe care le țineam la îndemână, spunându-le în același timp fiecăruia că dacă vor spune că le au de la mine, nu voi face decât să neg. Nu am dat niciodată curs.

Un liberal din birou a trimis o scrisoare anonimă supervisorului de zonă, cu o copie a unei scrisori către redacția din Dallas, sugerând că o persoană cu opiniile mele nu ar trebui să fie angajat al statului. Era supărat, dar nu avea niciun motiv de concediere. În plus, aparțineam tuturor celor trei mari organizații de veterani și știa că concedierea unui veteran cu handicap ar fi cauzat probleme. Am șocat forța de muncă de la birou spunând că în birou se afla un înjunghiator laș pe la spate. De ce? Pentru că în scrisoare era trecută adresa mea de acasă - nu locul unde stăteam în acel oraș - așa că de ce acest nume, cu excepția faptului că ei știau? Apoi a fost trimisă supervisorului de zonă în loc de sediul central al statului și puțini din afara biroului știau unde se află lanțul de comandă. De atunci încolo erau atât de speriați de mine încât se purtau ca și cum ar fi mers pe ouă. În plus, cei mai mulți dintre ei au devenit buni prieteni. După 4 ani și jumătate, am plecat cu un dosar perfect și recomandări pentru reangajare dacă m-aș fi răzgândit vreodată.

Așa că m-am întors la fermă și am scris atât de multe scrisori către redacție, încât un evreu din Dallas mi-a adresat o scrisoare în calitate de agent de propagandă pentru OEP în orașul meu natal. Poți fi sigur că poștașul știa cui să o livreze.

Apoi a început să-mi scrie o "doamnă creștină drăguță", hotărâtă să mă "salveze de păcatul antisemitismului". Cu toate acestea, într-o scrisoare mi-am exprimat părerea că bătrânul FDR, murdar, trădător și libidinos, a fost cel mai mare ticălos care a scăpat vreodată de ștreangul spânzuratului. Când m-a informat că era păcat să spui de rău despre morții care nu mai erau în stare să se apere, i-am spus că nu am văzut niciodată așa ceva în Biblie. Așa că am rugat-o să-mi trimită cartea, capitolul și versetul, dar informația m-a bucurat de două ori mai mult, deoarece descoperisem în ea o persoană care *nu* ar spune *niciodată* nimic rău despre bietul Adolph Hitler, care, de asemenea, fiind mort, nu-și mai putea apăra numele. Surpriză! Nu mi-a mai scris niciodată. Probabil că m-a considerat suficient de "salvat" și a petrecut timp cu alți bieți păcătoși.



NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

